

PIRTIN VIESTI

N:o 2

Maaliskuu 1945

Kuukausia on kulunut siitä, kun Pirtin Viesti ensi kertaa lähti tavottamaan entisiä opistolaisia ja opiston ystäviä. Sen jälkeen on tapahtunut paljon niinkuin vain opistossa voi tapahtua. On touhuttu käsitöissä ja keittiössä ja opetuskeittiössäkin. On tehty motteja ja kuunneltu tunteja. On järjestetty illanviettoja ja juhliakin, kuten te yhtä hyvin ennestään tiedättekin.

Kaikki on sittenkin tapahtunut toveripäivien odotuksessa. Ja nyt se aika on pian käsillä. Näemme jälleen monet teistä täällä Pirtin juhlassa. Tervetuloa! Moni onkin jo ehtinyt tiedustella näitä päiviä. Kyllä ne ovat, kuten jo on tullut tavaksi, Marianpäivänä ja tänä vuonna oikein kaksipäiväiset. Pyydämme näille päville Jumalan runsasta siunausta. Harvinaisimman vieraan puhujan vain tässä mainitsen, nim. pastori Risto Nivarin Turusta; hän on lupautunut saapumaan juhlaamme. Lisäksi tulevat oman seurakunnan papit olemaan juhlassa mukana ja luonnollisesti rovasti Tammio, niinpaljon kuin hän vain omasta seurakunnastaan voi päästä. Jälleen kaiutetaan yhdessä Kanteleen lauluja ja suunnitellaan toveriliitoilaisten toimintaa eteenpäin. Kaikkia teitä odotetaan ja tarvitaan!

Vielä eräs käytännöllinen seikka, josta nykyisten olosuhteitten vallitessa täytyy mainita, että yhdessä olemme täällä voisi muodostua viihtyisäksi: muistakaa ottaa evästä mukaan ja, jos mahdollista, vähän pataa pantavaakin, ettei tarvitse olla pelkän evään varassa, esim. kilo ruisjauhoja tai pullaa.

Opiston vuosikokous pidettiin helmikuun lopulla. Silloin todettiin jälleen tilinpäätöksen yhteydessä, miten monet ystävät olivat jälleen viime vuoden aikana muistaneet meitä lahjoillaan. Kaikkia heitä

tahdomme tämän Viestimme välityksellä kiittää. Jumala siunaten palkitkoon teitä.

Vuosi, sitten tehtiin jo vuosikokouksessamme päätös, joka koski kannatusyhdistyksemme jäsenmaksuja. Kun rahan arvo on viime vuosina niin huomattavasti muuttunut, päätettiin vuotuinen kannatusmaksu korottaa 100:— mk:ksi kertakaikkisen jäsenmaksun jäädessä edelleen 1000:— mk:ksi. Arveltiin, että 100:— mk:n jäsenmaksun suorittaminen ei olisi kannatusyhdistyksen jäsenille ylivoimainen. Jos niin kuitenkin olisi ei sen vuoksi ole jätävä pois kannatusyhdistyksen jäsenyydestä. Kaikkien opistotyön ystävien olisi entistä lujemmin liityttävä yhteen juuri nyt. Siten olemme myöskin jälleenrakentamassa kansallemme tulevaisuutta. Jäsenmaksujen periminen tapahtuu tämän jälkeen postisiirtotilin välityksellä, joka on yksinkertaisin ja halvin keino.

Monitouhuisen opistotyön lomassa, jossa aina tuntuu aikaa olevan liian vähän, on ollut erityisen ilon aiheitakin. Miten hartaasti toivoisimmekaan, että täältä kaikki lähtisivät Sanan vapauttamina, anteeksiantamuksen armosta omakohtaisesti iloitsevana Jumalan lapsina. Rukoilkaa, ystävät meille sitä armoa, että osaisimme oikein hoitaa sitä elämää, jonka Jumalan Henki on pannut alulle. Sen vain iloiten kerromme, että Sanan ääressä viihdytään. Vapaehtoiset raamatunlukupiirit, joihin on aika saatava joko illasta tai aamuvaiheesta, ovat opistolaisten omasta aloitteesta ja toivomuksesta käynnissä.

Vielä kerran toivotan teidät kaikki tervetulleiksi ja pikaisen näkemisen toivossa merkitsen

Opistoterveisin

TOIVO SALOMAA.

HAIKOLAN UUTISIA.

Ehkä usein ajattelette, minkälaista mahtaa nyt olla Haikolassa ja mitä uutta sinne kuulunee. Jotkut teistä ovat iloksemme tänne aina silloin tällöin pistäytyneetkin, mutta monella ei siihen ole ollut tilaisuutta sen jälkeen, kun täältä lähti opistotalven päätyttyä. Uskon kuitenkin, ettette ole tätä opistokotia kokonaan unohtaneet kukaan,

vaan ainakin ajatuksissanne täällä joskus vieraillette. Niinpä kiinnostanee teitä kuulua joitain uutisia täältä.

Oppilaita tällä neljännellä kurssilla on enemmän kuin millaan edellisellä, 40 nimittäin. »Mutta mihin ne mahtuvat asumaan!» huudahtatte, ja mielessänne vilahtavat eräinä mahdollisuuksina Kannokkola,

Sali, jopa ensimmäisen kurssin mielessä pirttikin. Edistystä on kuitenkin tapahtunut siinä määrin, ettei missään näistä paikoista asu oppilaita. Ei, meillähän on erityinen oppilasasuntola. Muistattehan sen pitkän aittarakennuksen, jonka päässä Vieska sijaitsi, siitä on tullut tyttöjen oma rakennus ja siinä huoneet: Vieska, Surina, Pikku-Aitta, Yöpuu ja Touhula. Hyvä on siellä kunkin huoneen asukkaitten viettä iltahetkiään, yhtyä laulamaan ja hiljentyen joskus yhteisesti sanantutkisteluun oman raamattupiirin ollessa koolla. Mutta elämää ja huisketta on sensijaan päärakennuksessa, kun nämä 40 siellä päivisin touhuavat keittiöissä ja pirtissä. Meillä on toiminnassa jo toista vuotta opetuskeittiö. Sinä palvelee keittiön viereinen pieni huone. Sali on allekirjoittaneen käytössä ja sen viereinen huone talousopettajan. Useat teistä eivät ole nähneet Metsämökkiäkään, johtajan asuntoa, joka sijaitsee tuossa lähettyvillä metsässä kivikkosella kunnulla. Näin täällä nykyisin eletään asunto-olojen puolesta ja edelleenkin vain haaveillaan uudesta päärakennuksesta.

Syksyllä pääsimme tavallista myöhemmin alkamaan, kun opisto oli sotilasmajoituksessa niin myöhään. Alkajaiset pidettiin maraskuun 30 päivänä ja olivatkin ne sitten sitä juhlallisempia, kun itse hiippakunnan piispa oli läsnä. Joululoma oli tavallista lyhyempi, jo tammikuun 3:nä päivänä palattiin opistolle. Maaliskuun aurinkoiset päivät tuntuvat jo ikäänkuin kiihdyttävän vauhtia ja opistoaika on pian tältäkin kurssilta loppunut. Mutta sitä ennen on kuitenkin ohjelmassamme merkittäviä tapauksia. Ensinnäkin toveripäivät, jonne odotetaan teitä entisiä oppilaita, odotetaan juuri Sinua, joka Pirtin Viestiä nyt luet. Kuvittelen jo mielessäni toveri-

liittolaisten iltaa, Marianpäivän iltaa, jolloin kodikkaasti istumme pöytien ääressä tumman pirtin rauhoittavan tunnelman lumotessa mielemme ja saadessamme kuulla toistemme esityksiä. Kuinkahan paljon meitä silloin oikein onkaan! Paljon muitakin tilaisuuksia silloin on. Varmaan on Sinua varten varattuna jotain hyvää näille päiville, ethän jää pois, jos suinkin voit tulla. Pääsiäinen on tulossa kohta toveripäivien jälkeen ja silloin me aiommelähteä taas sille Helsingin matkalle. Viime kurssilla ei siihen ollutkaan tilaisuutta, mutta nyt taas yritetään. Aiomme me korven eläjät käydä muutamissa muissakin kaupungeissa: Lahdessa, Hämeenlinnassa, Tampereella ja Jyväskylässä. Ja sittenpä onkin jo kevään tuoksua ilmassa ja aika päättäjäisiin taitaa mennä liiankin nopeasti. Ne pidetään joskus toukokuun puolivälissä.

Tällaisia kuulumisia oli kerrottavana, ei siis mitään kovin mullistavaa. Ihmeellisintä edellisvuosiin verrattuna on ollut se, että johtaja on saanut olla työssä mukana. Toivon mukaan on Jumalan siunaus lepäävä tämänkin talven työllä. Muistakaahan kirjeillänne ja käynneillänne meitä täällä. Älkääkä unohtako Jeesusta, joka opistokodissa varmaan useimmalle teistä tuli rakkaaksi, ja joka nytkin rukoillen seuraa elämääne.

Eikö totta: puutteessakin hyvä täällä ollut on.
On kuin yksi perhepiiri väki ollut opiston.
Surut, ilot yhteiset yhteen liitti sydämet.

Pikaisen tapaamisen toivossa:

HELVI VALKONEN.